

Døden, skal jeg anmode Rigsdagens Formænd om at ville foranledige, at Rigsdagen i indeværende Samling foretager Valg af et Medlem til Raadet i Stedet for nævnte Redaktør J. J. Christensen.

C. V. Bramsnæs.

Til Rigsdagens Formænd.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 13 Medlemmer til Rigsretten.

Hertil valgtes: *Ole Hansen, C. C. Andersen, Marie Christensen, Harald Jensen, Godskesen, Nygart, Martin Olsen, Trier, Jepsen Christensen, Carl F. Madsen, Effersøe, Piper og Thomas Larsen.*

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 295).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Indenrigsministeren*:

Lovforslagets Tekst affattes saaledes:

„§ 1.

Den værnepligtige, der opfylder Betingelserne for paa Sessionen at kunne erholde Vedtegning „Befaren“, men ikke inden sit 26de Lægdsrulleaar har fremstillet sig for en Session, vil ved sin Tilstedeværelse her i Landet paa en Tid, hvor Session ikke afholdes, have under Straf af Bøder fra 10 Kroner til 100 Kroner at underkaste sig Bedømmelse ved Søværnet eller for en Udskrivningschef eller paa anden af Indenrigsministeren nærmere fastsat Maade.

Værnepligtige, der opfylder de nævnte Betingelser, men ikke har 26 Aars Lægdsrullealder, er berettigede til, naar Session ikke afholdes, paa lignende Maade at fremstille sig til Bedømmelse.

Den stedfundne Bedømmelse af de ovennævnte værnepligtige træder i Stedet for Sessionsbehandling.

Bedømmes de værnepligtige tjenstdygtige, indhentes Indenrigsministerens Bestemmelse om deres Indkaldelse. De 26-aarige befarne indkaldes, saa snart Omstændighederne tillader det.

De, der herefter falder ind under Indkaldelse, kan udmønstres i indenrigs og kortere udenrigs Fart indtil Mødedagen. Undlader de uden lovligt Forfald at give Møde til fastsat Tid, straffes de efter den militære Lovgivning som ulovligt udeblevne.

De nærmere Regler for Gennemførelse af de i denne Paragraf fastsatte Bestemmelser træffes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1925.

De i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912 § 29, 2det Stykke og følgende Stykker, indeholdte Regler om Stopning m. m. vil alene være at bringe til Anvendelse, for saa vidt der ikke ved de i nærværende Lov fastsatte Bestemmelser fremskaffes det til Søværnets Behov tilstrækkelige Antal Mand.“

Lovforslagets Tekst, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Indenrigsministeren (Hauge): Da Lovforslaget var til første Behandling her i Salen, blev der af det radikale Venstres Ordfører fremsat en Bemærkning om, at det havde været bedre i Stedet for med nogle faa Linier at forlænge Gyldigheden af Dele af den hidtil gældende Lov at samle de af denne Lovs Paragraffer, som skulde vedblive at bestaa, i Lovforslaget. Endvidere gjorde Ordføreren for Venstre en Bemærkning om, at Ordet „Justitsministeren“ burde udgaa og erstattes med „Indenrigsministeren“, idet Sagen hører under Indenrigsministeriet. Jeg sagde dertil, at jeg troede ikke, det var nødvendigt, og det er det i og for sig heller ikke, idet Forholdet er det, at hele Sagen i tidligere Tid har hørt under Justitsministeriet og derefter er gaaet over til Indenrigsministeriet, uden at man dog ved Revisionen i 1920 foretog nogen Ændring i Loven vedrørende dette; „Justitsministeren“ blev stadig staaende i Loven. Men jeg erkender, at nu, da Sagen hører under Indenrigsministeriet og formentlig vil forblive der, vil en Ændring i og for sig give en klarere Affattelse. Jeg har derfor stillet det Ændringsforslag, som foreligger her til anden Behandling. Ændringsforslaget ændrer i og for sig ikke noget som helst i den Ordning, der er tænkt indført ved selve Lovforslaget. Loven, der skulde forlænges, og som udløber ved Udgangen af dette Aar, bestaar af 4 Paragraffer, og Lovforslaget gik ud paa, at § 1 og § 2 skulde